

כף. ולא עוד, אלא שאלה נדבקים בי פראוי לשמונה ימים, ואלה רחוקים ממני עד כמה ימים. אמר לו, ועם כל זה, כיון שנמול, לא יהיה לו שכר טוב בשביל זה?

אוי על אותו זמן שנולד ישמעאל בעולם ונמול, מה עשה הקדוש ברוך הוא? הרחיק את בני ישמעאל מן הדבקות העליונה, ונתן להם חלק למטה בארץ הקדושה בשביל אותה המילה שבהם.

ועתידים בני ישמעאל לשלט בארץ הקדושה כשהיא ריקה מהכל זמן רב, כמו שהמילה שלהם ריקה בלי שלמות, והם יעכבו את בני ישראל לשוב למקומם, עד שישתלם אותה זכות של בני ישמעאל.

ועתידים בני ישמעאל לעורר קרבות חזקים בעולם ולהתפנסות בני אדם עליהם, ויעוררו בהם קרב, אחד על היס, ואחד על היבשה, ואחד סמוך לירושלים, וישלטו אלה באלה, וארץ הקדושה לא תמסר לבני אדם.

באותו זמן יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומי הרשעה, ויערף בה קרב שלשה חדשים, ויתכנסו שם עמים, ויפלו בידיהם, עד שיתכנסו כל בני אדם עליה מסופי כל העולם, ואז יתעורר עליהם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (ישעיה לז) כי זבח לה' בבצרה וגו'. אחר זה מה כתוב? לאחז בכנפות הארץ וגו'. ויכלה את בני ישמעאל ממנה, וישבר כל החילות-כחות שלמעלה, ולא ישאר פח למעלה על העם של העולם, אלא פח ישראל לבדו, זהו שכתוב (תהלים כבא) ה' צלף על יד ימינה.

ליה, דא אתגזר כדקא יאות וכתיקונוי, ודא לאו הכי. ולא עוד, אלא דאלין מתדבקין בי כדקא יאות, לתמניא יומין ואלין רחיקין מני עד כמה ימים. אמר ליה, ועם כל דא, כיון דאתגזר לא יהא ליה אגר טב בגיניה.

ווי על ההוא זמנא, דאתיליד ישמעאל בעלמא, ואתגזר. מה עבד קדשא בריה הוא, ארחיק להו לבני ישמעאל, מדבקותא דלעילא, ויהב להו חולקא לתתא בארעא קדישא, בגין ההוא גזירו דבהון.

וזמינן בני ישמעאל, למשלט בארעא קדישא, כד איהי ריקניא מפלא, זמנא סגי, כמה דגזירו דלהון בריקניא בלא שלימו. ואינון יעכבון להון לבני ישראל לאתבא לדוכתייהו, עד דאשתלים ההוא זכותא דבני ישמעאל.

וזמינן בני ישמעאל, לאתערא קרבין תקיפין בעלמא, ולא תפנשא בני אדום עלייהו, ויתערוון קרבא בהו, חד על ימא, וחד על יבשתא וחד סמוך לירושלים, וישלטון אלין באלין, וארעא קדישא לא יתמסר לבני אדום.

בההוא זמנא, יתער עמא חד מסייפי עלמא, על רומי חייבא, ויגח בה קרבא תלת ירחין, ויתכנשון תמן עממיא, ויפלו בידיהו, עד דיתכנשון כל בני אדום עלה, מפל סייפי עלמא. וכדין יתער קדשא בריה הוא עלייהו,

הדא הוא דכתיב, (ישעיה ל"ד) כי זבח לי' בבצרה וגו'. ולבתר דא מה כתיב, לאחוז בכנפות הארץ וגו' וישיצי לבני ישמעאל מינה, ויתבר כל חילין דלעילא ולא ישתאר חילא לעילא על עמא דעלמא, אלא חילא דישראל בלחודוי. הדא הוא דכתיב, (תהלים קכ"א) יי' צלף על יד ימינה.

משום שהשם הקדוש בימין, ותורה בימין, ועל זה בימין תלוי הכל, ושנינו שצריך לזקוף את הימין על השמאל, כמו שפרשונה, שכתוב מימינו אש דת למו. ובזמן שיבא, (תהלים ס) הושיעה ימינך וענני. ובאותו זמן פתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יי' לעבדו שכם אחד. וכתוב ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ברוף ה' לעולם אמן ואמן:

פְּרַשְׁתַּבּא

ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו וגו'. רפי יהודה פתח ואמר, (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון. כמה צריכים בני אדם ללכת בדרך הקדוש ברוף הוא ולשמר מצוות התורה כדי שיזכו בה לעולם הבא, ולהציל אותם מכל הקטרגים שלמעלה ומטה, משום שהרי כמו שנמצאים מקטרגים בעולם למטה, כך גם נמצאים מקטרגים למעלה שעומדים על בני אדם.

אותם שעושים מצוות התורה והולכים בדרך ישרה ביראת אדונם, כמה סגורים שעומדים עליהם למעלה, כמו שנאמר (איוב א) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה וגו'. וכתוב ויחננו ויאמר פדעו מרדת שחת מצאתי כפר. משום כך אשרי מי ששומר מצוות התורה.

אמר לו רבי חייא, אם כך, למה צריך פאן מלאך שיהיה סגור על האדם, והרי כתוב (משלי א) כי ה' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד, וכתוב (תהלים קכא) ה' ישמרך מכל רע. שהרי רואה הקדוש ברוף הוא

מכל רע. דהא חמי קדשא

בגין דשמא קדישא בימינא, ואורייתא בימינא, ועל דא בימינא תליא כלא ותנינן, דבעי לזקפא על שמאלא, כמה דאוקמוה. דכתיב, (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו. ובזמנא דאתי, (תהלים ס') הושיעה ימינך וענני. ובההוא זמנא כתיב, (צפניה ג') פי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יי' לעבדו שכם אחד. וכתוב, (זכריה י"ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ברוף יי' לעולם אמן ואמן: (דף ל"ב ע"ב).

פְּרַשְׁתַּבּא

ויאמר יי' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו וגו'. (שמות י') רפי יהודה פתח ואמר, (תהלים פ"ט) אשרי העם יודעי תרועה יי' באור פניך יהלכון. כמה אצטריכו בני נשא, למהך בארחי דקודשא בריך הוא, ולמטר פקודי אורייתא, בגין דיזכון בה לעלמא דאתי, ולשזבא לון מכל קטרוגין דלעילא ותתא. בגין, דהא כמה דאשתכחו מקטרגין בעלמא לתתא, הכי נמי אשתכחו מקטרגין לעילא דקיימי עליהו דבני נשא. אינון דעבדין פקודי אורייתא, ואזלי באורח מישר, בדחלא דמאריהון, כמה אינון סניגורין דקיימין עליהו לעילא, כמה דאת אמר (איוב ל"ג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה וגו'. וכתוב ויחננו ויאמר פדעו מרדת שחת מצאתי כפר. בגין כך, זכאה איהו מאן דנטיר פקודי אורייתא.

אמר ליה רבי חייא, אי הכי, אמאי אצטריך הכא מלאך דליהוי סניגורא עליה דבר נש והא כתיב (משלי ג') פי יי' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד, וכתוב (תהלים קכ"א) יי' ישמרך